RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

V Bruseli 18. februára 2014 (OR. en)

17612/1/13 REV 1

Medziinštitucionálny spis: 2005/0214 (COD)

SOC 1032
PENS 5
ECOFIN 1139
CODEC 2912
PARLNAT 328

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet:	Pozícia Rady v prvom čítaní na účely prijatia SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o minimálnych požiadavkách na posilnenie mobility pracovníkov medzi členskými štátmi zlepšením nadobúdania a zachovávania doplnkových dôchodkových práv -prijatá Radou 17. februára 2014

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/.../EÚ

z

o minimálnych požiadavkách na posilnenie mobility pracovníkov medzi členskými štátmi zlepšením nadobúdania a zachovávania doplnkových dôchodkových práv

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 46,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[1],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom[2],

---

1 Ú. v. EÚ C 185. 8.8.2006, s. 37.

2 Pozícia Európskeho parlamentu z 20. júna 2007 (Ú. v. EÚ C 146 E, 12.6.2008, s. 217) a pozícia Rady v prvom čítaní zo 17. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. ...)] [(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)].

keďže:

(1) Voľný pohyb osôb je jednou zo základných slobôd Únie. V článku 46 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa stanovuje, že Európsky parlament a Rada, konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom, vydajú smernice o opatreniach potrebných na to, aby sa zabezpečil voľný pohyb pracovníkov, ako sa to ustanovuje v článku 45 ZFEÚ. V článku 45 ZFEÚ sa ustanovuje, že voľný pohyb pracovníkov zahŕňa okrem iného právo uchádzať sa o ponúkané pracovné miesta a voľne sa za týmto účelom pohybovať na území členských štátov. Cieľom tejto smernice je podpora mobility pracovníkov tým, že sa obmedzujú prekážky, ktoré v oblasti tejto mobility vznikajú v dôsledku niektorých pravidiel o doplnkových dôchodkových systémoch viazaných na pracovný pomer.

(2) Sociálna ochrana pracovníkov v oblasti dôchodkov je zabezpečená zákonnými systémami sociálneho zabezpečenia spolu s doplnkovými dôchodkovými systémami viazanými na pracovnú zmluvu, ktoré nadobúdajú v členských štátoch čoraz väčší význam.

(3) Pri výbere najvhodnejších opatrení na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 46 ZFEÚ Európsky parlament a Rada disponujú širokou právomocou. Systém koordinácie stanovený v nariadení Rady (EHS) č. 1408/71[1], a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[2], a najmä pravidlá upravujúce sčítanie sa nevzťahujú na doplnkové dôchodkové systémy s výnimkou tých systémov, ktoré sú definované ako „právne predpisy“ v týchto nariadeniach, alebo ktoré sú na tento účel predmetom vyhlásenia členského štátu podľa týchto nariadení.

(4) Smernica Rady 98/49/ES[3] je jedným z prvých osobitných opatrení určených na zlepšenie výkonu práva na voľný pohyb pracovníkov, pokiaľ ide o doplnkové dôchodkové systémy.

(5) Cieľom tejto smernice je uľahčiť mobilitu pracovníkov medzi členskými štátmi zlepšením nadobúdania a zachovávania doplnkových dôchodkových práv účastníkov doplnkových dôchodkových systémov.

---

[1] Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2).

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

[3] Smernica Rady 98/49/ES z 29. júna 1998 o zabezpečení doplnkových dôchodkových práv zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 209, 25.7.1998, s. 46).

(6) Táto smernica sa neuplatňuje na nadobúdanie a zachovávanie doplnkových dôchodkových práv pracovníkov, ktorí sa pohybujú v rámci jedného členského štátu. Členské štáty môžu zvážiť použitie svojich vnútroštátnych právomocí s cieľom rozšíriť pravidlá uplatniteľné podľa tejto smernice na účastníkov systému, ktorí menia zamestnanie v rámci jedného členského štátu.

(7) Členský štát môže vyžadovať, aby odchádzajúci pracovníci, ktorí idú do iného členského štátu, o tom informovali svoje doplnkové dôchodkové systémy.

(8) Mali by sa zohľadniť vlastnosti a osobitný charakter doplnkových dôchodkových systémov a ich rozdielnosť v rámci jednotlivých členských štátov a medzi členskými štátmi. Zavedenie nových systémov, udržateľnosť existujúcich systémov a očakávania a práva súčasných účastníkov systému by mali byť primerane chránené. Ďalej by sa mala v tejto smernici zohľadniť predovšetkým úloha sociálnych partnerov pri vytváraní a zavádzaní doplnkových dôchodkových systémov.

(9) Touto smernicou sa nespochybňuje právo členských štátov organizovať si vlastné dôchodkové systémy. Členské štáty naďalej nesú plnú zodpovednosť za organizovanie takýchto systémov a nemajú povinnosť pri transpozícii tejto smernice do vnútroštátneho práva zavádzať právne predpisy upravujúce zriaďovanie doplnkových dôchodkových systémov.

(10) Touto smernicou sa neobmedzuje autonómnosť sociálnych partnerov, ak zodpovedajú za zriaďovanie a riadenie dôchodkových systémov, pod podmienkou, že dokážu zabezpečiť dosiahnutie výsledkov stanovených v tejto smernici.

(11) Táto smernica by sa mala uplatňovať na všetky doplnkové dôchodkové systémy zriadené v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi, ktoré pracovníkom ponúkajú doplnkový dôchodok, ako sú skupinové poistné zmluvy, priebežné systémy vytvorené jedným alebo viacerými odvetviami alebo sektormi, fondové systémy alebo dôchodkové prísľuby zabezpečené účtovnými rezervami, prípadne akékoľvek kolektívne alebo iné porovnateľné dojednania.

(12) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na doplnkové dôchodkové systémy, prípadne na časti takýchto systémov, ktoré boli uzavreté z dôvodu, že už nebolo možné prijať žiadneho nového účastníka, pretože zavedenie nových pravidiel by tieto systémy neadekvátne zaťažilo.

(13) Táto smernica by sa nemala týkať systémov na ochranu pred platobnou neschopnosťou alebo kompenzačných systémov, ktoré nepatria k doplnkovým dôchodkovým systémom viazaným na pracovný pomer a ktorých cieľom je chrániť dôchodkové práva pracovníkov v prípade platobnej neschopnosti podniku alebo dôchodkového systému. Táto smernica sa rovnako nevzťahuje na vnútroštátne dôchodkové rezervné fondy.

(14) Táto smernica by sa mala uplatňovať výhradne na doplnkové dôchodkové systémy, v ktorých existuje nárok z dôvodu pracovného pomeru a je spojený s dosiahnutím dôchodkového veku alebo splnením iných požiadaviek ustanovených príslušným systémom alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi. Táto smernica sa neuplatňuje na iné individuálne dôchodkové zmluvy ako tie, ktoré vznikli na základe pracovného pomeru. Ak invalidné alebo pozostalostné dávky súvisia s doplnkovými dôchodkovými systémami, nárok na takéto dávky sa môže riadiť osobitnými pravidlami. Touto smernicou nie je dotknuté platné vnútroštátne právo a pravidlá doplnkových dôchodkových systémov týkajúce sa týchto osobitných pravidiel.

(15) Jednorazová platba, ktorá sa nevzťahuje na príspevky na účely doplnkového dôchodkového zabezpečenia, vypláca sa priamo či nepriamo na konci pracovného pomeru a je financovaná výhradne zamestnávateľom, by sa nemala považovať v zmysle tejto smernice za doplnkový dôchodok.

(16) Keďže doplnkové dôchodkové zabezpečenie v mnohých členských štátoch zohráva čoraz väčšiu úlohu ako prostriedok pre zabezpečenie životnej úrovne ľudí v starobe, je potrebné zlepšiť podmienky nadobúdania a zachovávania dôchodkových práv, aby sa tak obmedzili prekážky slobody pohybu pracovníkov medzi členskými štátmi.

(17) Skutočnosť, že v niektorých doplnkových dôchodkových systémoch môžu dôchodkové práva prepadnúť, ak sa pracovný pomer pracovníka skončí pred tým, ako dosiahol minimálne obdobie účasti v systéme („obdobie na získanie nadobudnutých práv“) alebo dovŕšil minimálny vek („vek na získanie nadobudnutých práv“), môže pracovníkom, ktorí pracujú vo viacerých členských štátoch, zabrániť, aby nadobudli primerané dôchodkové práva. Požiadavka na dlhé čakacie obdobie, potrebné na to, aby sa pracovník stal účastníkom dôchodkového systému, môže mať podobný účinok. Takéto podmienky preto predstavujú prekážky slobody pohybu pracovníkov. Požiadavky týkajúce sa minimálneho veku potrebného na účasť v systéme naproti tomu nepredstavujú prekážku slobody pohybu a preto sa táto smernica nimi nezaoberá.

(18) Požiadavky na získanie nadobudnutých dôchodkových práv by sa nemali prirovnávať k iným podmienkam upravujúcim nadobúdanie práva na anuitu stanoveným vzhľadom na fázu vyplácania podľa vnútroštátneho práva alebo pravidiel niektorých doplnkových dôchodkových systémov, najmä v príspevkovo definovaných systémoch. Napríklad obdobie aktívnej účasti v systéme, ktoré musí účastník systému dosiahnuť po tom, ako získal nárok na doplnkový dôchodok, aby mohol požiadať o vyplácanie tohto dôchodku vo forme anuity alebo nasporenej sumy, nepredstavuje obdobie na získanie nadobudnutých práv.

(19) Ak sa pracovný pomer skončí skôr, ako odchádzajúcemu pracovníkovi vznikli nadobudnuté dôchodkové práva, a ak investičné riziko znáša systém alebo zamestnávateľ najmä v dávkovo definovaných systémoch, zo systému by sa mali vždy refundovať príspevky na dôchodok odchádzajúceho pracovníka. Ak sa pracovný pomer skončí skôr, ako odchádzajúcemu pracovníkovi vznikli nadobudnuté dôchodkové práva, a ak investičné riziko znáša odchádzajúci pracovník najmä v príspevkovo definovaných systémoch, zo systému sa môže refundovať investičná hodnota odvodená z príspevkov odchádzajúceho pracovníka. Táto hodnota môže byť vyššia alebo nižšia ako príspevky zaplatené odchádzajúcim pracovníkom. Prípadne sa zo systému môže nahradiť celková výška príspevkov.

(20) Odchádzajúci pracovníci by mali mať právo ponechať si svoje nadobudnuté dôchodkové práva vo forme odložených dôchodkových práv v tom doplnkovom dôchodkovom systéme, v ktorom tieto práva vznikli. Pokiaľ ide o zachovanie odložených dôchodkových práv, úroveň ochrany sa môže považovať za rovnocennú, ak najmä v kontexte príspevkovo definovaných systémov odchádzajúci pracovníci dostanú možnosť previesť hodnotu nadobudnutých dôchodkových práv do doplnkového dôchodkového systému, ktorý spĺňa podmienky stanovené v tejto smernici.

(21) V súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi by sa mali prijať opatrenia na zabezpečenie zachovania odložených dôchodkových práv alebo ich hodnoty. Hodnota uvedených práv by sa v čase vystúpenia účastníka zo systému mala stanoviť v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi. Pri úprave hodnoty odložených dôchodkových práv by sa mal zohľadniť osobitný charakter systému, záujmy čakateľov na dôchodok, záujmy zostávajúcich aktívnych účastníkov systému, ako aj záujmy poberateľov starobného dôchodku.

(22) Touto smernicou sa neustanovuje žiadna povinnosť vytvárať priaznivejšie podmienky pre odložené dôchodkové práva v porovnaní s právami aktívnych účastníkov systému.

(23) Ak nadobudnuté dôchodkové práva alebo hodnota nadobudnutých dôchodkových práv odchádzajúceho pracovníka neprekračujú uplatniteľnú hranicu stanovenú dotknutým členským štátom, môže sa v snahe predísť nadmerným administratívnym nákladom súvisiacim so správou veľkého počtu odložených dôchodkových práv nízkej hodnoty dať dôchodkovým systémom možnosť nezachovávať tieto nadobudnuté práva, ale namiesto toho vyplatiť odchádzajúcemu pracovníkovi nasporenú sumu zodpovedajúcu hodnote nadobudnutých dôchodkových práv. Podľa potreby by sa hodnota prevodu alebo nasporenej sumy mala ustanoviť v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi. Členské štáty by mali podľa potreby stanoviť hranicu pre také platby, a to pri zohľadnení primeranosti budúcich dôchodkových príjmov pracovníka.

(24) Touto smernicou sa neustanovuje prevod nadobudnutých dôchodkových práv. Členské štáty by sa však mali v snahe uľahčovať mobilitu pracovníkov medzi členskými štátmi v maximálnej možnej miere usilovať o to, aby predovšetkým pri zavádzaní nových doplnkových dôchodkových systémov postupne zlepšovali prevoditeľnosť nadobudnutých dôchodkových práv.

(25) Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES[1], by mali byť aktívni účastníci systému a čakatelia na dôchodok, ktorí si uplatňujú alebo zamýšľajú uplatniť svoje právo na slobodu pohybu, na základe žiadosti primerane informovaní o svojich doplnkových dôchodkových právach. Ak pozostalostné dávky súvisia so systémami, poberatelia pozostalostných dávok by mali mať rovnaké práva na informácie, ako čakatelia na dôchodok. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, že sa takého informácie nemusia poskytovať častejšie ako raz za rok.

[1] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10).

(26) Vzhľadom na rôznorodosť doplnkových dôchodkových systémov by sa Únia mala obmedziť len na stanovenie všeobecných cieľov, čo znamená, že primeraným právnym nástrojom je smernica.

(27) Keďže cieľ tejto smernice, a to zjednodušiť uplatňovanie práva pracovníkov na slobodu pohybu medzi členskými štátmi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jej rozsahu a dopadu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(28) Touto smernicou sa stanovujú iba minimálne požiadavky, a tým sa členským štátom ponecháva možnosť prijať alebo zachovať priaznivejšie ustanovenia. Vykonávanie tejto smernice nesmie slúžiť na odôvodnenie zhoršenia podmienok v porovnaní s aktuálnou situáciou v každom členskom štáte.

(29) Komisia by najneskôr do šiestich rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice mala vypracovať správu o jej uplatňovaní.

(30) V súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa upravuje organizácia doplnkových dôchodkových systémov, môžu členské štáty sociálnych partnerov na základe ich spoločnej žiadosti poveriť zodpovednosťou za vykonanie tejto smernice, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa kolektívnych zmlúv, za predpokladu, že členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, ktoré im umožnia neustále zabezpečovať dosahovanie výsledkov, ktoré sa stanovujú v tejto smernici,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet

Táto smernica ustanovuje pravidlá, ktorých cieľom je uľahčiť výkon práva pracovníkov na slobodu pohybu medzi členskými štátmi obmedzením prekážok, ktoré vznikajú v dôsledku niektorých pravidiel o doplnkových dôchodkových systémoch viazaných na pracovný pomer.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na doplnkové dôchodkové systémy s výnimkou systémov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 883/2004.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na:

   a) doplnkové dôchodkové systémy, ktoré v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice už neprijímajú nových aktívnych účastníkov a ostanú pre nich uzavreté;

   b) doplnkové dôchodkové systémy, na ktoré sa vzťahujú opatrenia zahŕňajúce intervenciu správnych orgánov zriadených vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo justičných orgánov, ktorých cieľom je zachovať alebo obnoviť ich finančnú situáciu, vrátane likvidačných konaní. Táto výnimka platí len do ukončenia danej intervencie;

c) systémy ochrany v prípade platobnej neschopnosti, kompenzačné systémy a vnútroštátne dôchodkové rezervné fondy a

d) jednorazové platby zamestnávateľa zamestnancovi na konci pracovného pomeru zamestnanca, ktoré nesúvisia s dôchodkovým zabezpečením.

3. Táto smernica sa neuplatňuje na invalidné dávky a/alebo pozostalostné dávky súvisiace s doplnkovými dôchodkovými systémami s výnimkou osobitných ustanovení článkov 5 a 6 týkajúcich sa pozostalostných dávok.

4. Táto smernica sa uplatňuje len na obdobia zamestnania, ktoré nastanú po jej transpozícii v súlade s článkom 8.

5. Táto smernica sa neuplatňuje na nadobúdanie a zachovávanie doplnkových dôchodkových práv pracovníkov, ktorí sa pohybujú v rámci jedného členského štátu.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

a) „doplnkový dôchodok“ je starobný dôchodok stanovený v pravidlách doplnkového dôchodkového systému zriadeného v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi;

b) „doplnkový dôchodkový systém“ je každý zamestnanecký dôchodkový systém zriadený v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi a viazaný na pracovný pomer, ktorého cieľom je poskytovať doplnkový dôchodok zamestnaným osobám;

c) „aktívni účastníci systému“ sú pracovníci, ktorých súčasný pracovný pomer oprávňuje alebo po splnení všetkých podmienok na nadobudnutie práv môže oprávňovať na doplnkový dôchodok v súlade s ustanoveniami doplnkového dôchodkového systému;

d) „čakacie obdobie“ je obdobie zamestnania, ktoré je podľa vnútroštátneho práva alebo podľa pravidiel daného doplnkového dôchodkového systému alebo podľa pravidiel stanovených zamestnávateľom potrebné na to, aby pracovníkovi vznikol nárok na účasť v systéme;

e) „obdobie na získanie nadobudnutých práv“ je obdobie aktívnej účasti v danom systéme, ktoré je podľa vnútroštátneho práva alebo podľa pravidiel daného doplnkového dôchodkového systému potrebné na to, aby vznikol nárok na akumulované doplnkové dôchodkové práva;

f) „nadobudnuté dôchodkové práva“ sú nárok na akumulované doplnkové dôchodkové práva po splnení všetkých podmienok na ich nadobudnutie podľa pravidiel doplnkového dôchodkového systému a prípadne vnútroštátneho práva;

g) „odchádzajúci pracovník“ je aktívny účastník systému, ktorého súčasný pracovný pomer skončil z iného dôvodu, ako je vznik nároku na doplnkový dôchodok, a ktorý sa pohybuje medzi členskými štátmi;

h) „čakateľ na dôchodok“ je bývalý aktívny účastník systému, ktorý má nadobudnuté dôchodkové práva v doplnkovom dôchodkovom systéme a ešte z tohto systému nepoberá doplnkový dôchodok;

i) „odložené dôchodkové práva“ sú nadobudnuté dôchodkové práva, ktoré zostávajú v systéme, v ktorom čakateľovi na dôchodok vznikli;

j) „hodnota odložených dôchodkových práv“ je kapitálová hodnota dôchodkových práv vypočítaná v súlade s vnútroštátnym právom a zaužívanými postupmi.

Článok 4

Podmienky upravujúce nadobúdanie práv v rámci doplnkových dôchodkových systémov

1. Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, že:

   a) ak sa uplatňuje obdobie na získanie nadobudnutých práv alebo čakacie obdobie alebo obe, ich celková spoločná dĺžka za žiadnych okolností neprekročí tri roky pre odchádzajúcich pracovníkov;

   b) ak sa pre získanie nadobudnutých dôchodkových práv ustanovuje minimálny vek, tento vek nie je vyšší ako 21 rokov pre odchádzajúcich pracovníkov;

c) ak odchádzajúci pracovník v čase skončenia svojho pracovného pomeru ešte nezískal nadobudnuté dôchodkové práva, z doplnkového dôchodkového systému sa mu vrátia príspevky, ktoré zaplatil on sám alebo ktoré boli zaplatené v jeho mene v súlade s vnútroštátnym právom alebo kolektívnymi zmluvami, príp. inými zmluvami, alebo pokiaľ odchádzajúci pracovník nesie investičné riziko, vyplatí sa mu celková výška zaplatených príspevkov alebo investičná hodnota týchto príspevkov.

2. Členské štáty môžu sociálnym partnerom umožniť stanoviť formou kolektívnej zmluvy iné ustanovenia, pokiaľ tieto ustanovenia neposkytujú menej priaznivú ochranu a nevytvárajú prekážky pre slobodu pohybu pracovníkov.

Článok 5

Zachovanie odložených dôchodkových práv

1. S výhradou odsekov 3 a 4 členské štáty prijmú opatrenia, ktorými sa zabezpečí, že si odchádzajúci pracovníci môžu ponechať svoje nadobudnuté dôchodkové práva v tom doplnkovom dôchodkovom systéme, v ktorom boli nadobudnuté. Počiatočná hodnota takýchto práv sa na účely odseku 2 vypočíta v okamihu skončenia súčasného pracovného pomeru odchádzajúceho pracovníka.

2. Členské štáty s ohľadom na povahu pravidiel dôchodkového systému a zaužívané postupy prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa s odloženými dôchodkovými právami odchádzajúcich pracovníkov, ako aj ich pozostalých, alebo s hodnotou týchto práv zaobchádzalo v súlade s hodnotou práv aktívnych účastníkov systému alebo vývojom aktuálne vyplácaných dôchodkových dávok, alebo inými spôsobmi zaobchádzania, ktoré sa považujú za spravodlivé, ako napríklad:

a) ak sú dôchodkové práva v doplnkovom dôchodkovom systéme nadobudnuté ako nárok na nominálnu sumu, zaručuje sa nominálna hodnota odložených dôchodkových práv;

b) ak sa hodnota akumulovaných dôchodkových práv časom mení, upravuje sa hodnota odložených dôchodkových práv prostredníctvom uplatnenia:

i) úrokovej sadzby, ktorá je súčasťou doplnkového dôchodkového systému, alebo

ii) výnosu z investícií doplnkového dôchodkového systému,

alebo

c) ak sa hodnota akumulovaných dôchodkových práv upravuje, napríklad v súlade s mierou inflácie alebo úrovňou miezd, príslušným spôsobom sa upraví hodnota odložených dôchodkových práv s výhradou akýchkoľvek primeraných obmedzení, ktoré sa stanovia vo vnútroštátnom práve alebo na ktorých sa dohodnú sociálni partneri.

3. Členské štáty môžu umožniť, aby nadobudnuté dôchodkové práva odchádzajúceho pracovníka nemuseli zostať v doplnkovom dôchodkovom systéme, ale aby sa z tohto systému vyplatila – s informovaným súhlasom pracovníka, a to aj pokiaľ ide o uplatniteľné poplatky – nasporená suma rovnajúca sa hodnote nadobudnutých dôchodkových práv odchádzajúceho pracovníka, pokiaľ hodnota týchto nadobudnutých dôchodkových práv nie je vyššia ako hranica stanovená dotknutým členským štátom. O uplatňovanej hranici členský štát informuje Komisiu.

4. Členské štáty môžu sociálnym partnerom umožniť stanoviť formou kolektívnej zmluvy iné ustanovenia, pokiaľ tieto ustanovenia neposkytujú menej priaznivú ochranu a nevytvárajú prekážky pre slobodu pohybu pracovníkov.

Článok 6

Informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby aktívni účastníci systému mohli získať na základe žiadosti informácie o tom, ako by skončenie pracovného pomeru ovplyvnilo ich doplnkové dôchodkové práva.

   Poskytujú sa im informácie, ktoré sa týkajú najmä:

   a) podmienok, ktorými sa riadi nadobúdanie doplnkových dôchodkových práv, a dôsledkov ich uplatňovania pri skončení pracovného pomeru;

b) hodnoty nadobudnutých dôchodkových práv alebo posúdenia nadobudnutých dôchodkových práv, ktoré sa vykonalo najviac 12 mesiacov pred dátumom žiadosti; a

c) podmienok budúceho zaobchádzania s odloženými dôchodkovými právami.

Ak systém umožňuje skorší prístup k nadobudnutým dôchodkovým právam prostredníctvom vyplatenia nasporenej sumy, poskytované informácie obsahujú aj písomné vyhlásenie, že účastník by mal zvážiť možnosť využiť poradenstvo o investovaní nasporenej sumy do dôchodkového zabezpečenia.

2. Členské štáty zabezpečia, aby čakatelia na dôchodok získali na základe žiadosti informácie o:

a) hodnote ich odložených dôchodkových práv alebo posúdení odložených dôchodkových práv, ktoré sa vykonalo najviac 12 mesiacov pred dátumom žiadosti; a

b) podmienkach upravujúcich zaobchádzanie s odloženými dôchodkovými právami.

3. V prípade pozostalostných dávok súvisiacich s doplnkovými dôchodkovými systémami sa odsek 2 uplatňuje na poberateľov pozostalostných dávok, pokiaľ ide o vyplácanie takýchto pozostalostných dávok.

4. Informácie sa poskytujú zrozumiteľne, v písomnej forme a v primeranej časovej lehote. Členské štáty môžu ustanoviť, že takéto informácie sa nemusia poskytovať častejšie ako raz za rok.

5. Povinnosti podľa tohto článku neovplyvňujú a zároveň dopĺňajú povinnosti inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia podľa článku 11 smernice 2003/41/ES.

Článok 7

Minimálne požiadavky a zachovanie úrovne právnej ochrany

1. Členské štáty môžu prijať alebo zachovať ustanovenia o nadobúdaní doplnkových dôchodkových práv pracovníkov, o zachovávaní doplnkových dôchodkových práv odchádzajúcich pracovníkov a o práve aktívnych účastníkov systému a čakateľov na dôchodok na informácie, ktoré sú priaznivejšie než ustanovenia tejto smernice.

2. Transpozícia tejto smernice sa nesmie v žiadnom prípade použiť ako dôvod na obmedzenie existujúcich práv na nadobudnutie a zachovanie doplnkového dôchodku alebo práva účastníkov systému alebo poberateľov dávok na informácie v členských štátoch.

Článok 8

Transpozícia

1. Členské štáty prijmú do ...* zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou alebo zabezpečia, aby sociálni partneri prijali náležité opatrenia formou dohody v uvedenej lehote. Od členských štátov sa vyžaduje, aby prijali potrebné opatrenia, ktoré im umožnia zabezpečiť dosiahnutie výsledkov, ktoré sa ukladajú v tejto smernici. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 9

Správa

1. Členské štáty oznámia Komisii všetky dostupné informácie týkajúce sa uplatňovania tejto smernice do ...**.

2. Do ...*** Komisia vypracuje správu o uplatňovaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru.

---

* Ú. v.: vložte dátum: 4 roky od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

** Ú. v.: vložte dátum: 5 rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

*** Ú. v.: vložte dátum: 6 rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Článok 10

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Článok 11

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*